

O tudi jaz bi rad po smrti,
ko bom zaklenil in odšel,
tesneje kot srce z osrčjem
se rimal s tabo in objel.

Da v prepletenem sozvenenju
bi komu tanki sluh zastal
ob tem, kar pijeva v življenju,
kar bova pila z usti trav.

NA JUTRANJIH VLAKIH

Boris Pasternak

Ko smo pred Moskvo zimovali,
so me skoz metež, mraz in sneg
nujni opravki v mesto gnali
po sivih, jutranjih poteh.

Ob zgodnji uri sem odhajal,
ko skriva cesto gosti mrak,
in skozi temni gozd se majal
moj škripajoči je korak.

Za vrbo vrba mi od barja
čez progo je nasproti šla.
Nad hladno jamo januarja
visele zvezde so z neba.

Pred poštnim sem se po navadi
in pred številko štirideset
umikal v jarek in k ogradi
in šel na vlak ob šest deset.

Luči potuhnjeni razori
so se znenada zbrali v krog
pred oglušelimi predori
je brizgnil žarometa lok.

V vagona gorki in zgoščeni
sopari sem se ves predal
slabosti stari, prirojeni,
vsemu, kar z mlekom sem sesal.

Skozi preteklih dni zrcala,
skoz leta bede in vojskà
je nemo v meni zasijala
neponovljiva Rusija.

Premagujoč oboževanje
sem gledal, znova ves prevzet,
ključavničarje, predmestjane,
dijake in kmetiški svet.

Brez sence hlapčevstva, ki vzklije
in večnih stisk, bilí so vsi,
skoz bedo in novotarije
so mirno kot gospoda šli.

Kot pač na vlaku, razsejani,
v stoterih držah po klopeh
so fantje in otroci brali
z zamaknjeno strastjó v očeh.

Moskva sprejela nas je v mraku,
ki se pretapljal je v srebro,
in dvojni soj medlel je v zraku,
ko smo zapuščali metro.

Potomstvo v gneči se zgrnilo
je med izhode; z njim pa duh,
spominjajoč na sveže milo
in v medu natopljeni kruh.

Prevodi Kajetana Koviča

*